

XIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 11. Januar 1934).

Udvalget har modtaget Deputationer fra Andelsudvalget og Privatfunktionærerne samt haft Samraad med Socialministeren.

Det er ikke lykkedes Udvalget gennem den Række Møder, der har været afholdt, at naa til Enighed om Lovforslaget.

Med Hensyn til Søens Arbejdere er Udvalget enigt om, at det bør være en Forudsætning, at Forligsmanden, hvor der er Tale om Afgivelse af Svar paa et stillet Mæglingsforslag, fastsætter den til Urafstemningen nødvendige Frist, saaledes at Medlemmer, der befinder sig paa Rejse, saa vidt muligt faar fornøden Adgang til at afgive deres Stemme.

Et *Flertal* (Alsing Andersen, H. C. Hansen, Leonhard Hansen, Hinrichsen, Einer Jensen, Lundberg, Nygaard og Rager) tiltræder Lovforslaget med nedenstaaende Ændringer under Nr. 2, 5, 6, 7 og 8, stillede af hele Udvalget og tiltraadte af Socialministeren.

Et *Mindretal* (Vagn Bro, Christiani, Krag og Raunkjær) erkender, at Lovforslaget betyder et Fremskridt sammenlignet med den hidtil gældende Lovgivning.

Man finder imidlertid, at de i Forslagets §§ 7—8 indeholdte Procentsatser ikke i ønskelig Grad styrker Samfundshensynet under Arbejdsstrid.

Mindretallet stiller derfor Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4.

Da det vil være af Værdi, at der for Forligsinstitutionen foreligger et bearbejdet Materiale til Belysning af Lønforhold i Lande, der i væsentlig Grad paafører vore Erhverv Konkurrence, stiller Mindretallet Ændringsforslaget under Nr. 1.

Et *andet Mindretal* (Bouet, Christmas Møller og C. J. F. Syen) havde oprindelig stillet meget vidtgaende Ændringsforslag til Lovforslaget, men har ikke ment det formaalstjenligt at opretholde disse under de givne Magtforhold i Folketinget, naar Flertallet i Udvalget absolut afviste dem. Mindretallet er Medforslagsstiller til nogle oprindelig af det første Mindretal stillede Ændringsforslag og anbefaler disse som afgjorte Forbedringer af Lovforslaget.

Mindretallet ønsker endelig at fremhæve, at det anser Lovforslaget i dets foreliggende Skikkelse for at være et om end beskedent Fremskridt i Forhold til den gældende Retstilstand.

Et *tredie Mindretal* (H. C. Hansen og Rager), som deltager i Flertallets Indstilling, havde anset det for ønskeligt, at der som sidste Udvej for Løsning af Arbejds-konflikter var aabnet Mulighed for Anvendelse af tvungen Voldgift, men Mindretallet erkender, at dette Standpunkt for Tiden ikke er gennemførligt, og under Hensyn hertil har man givet Afkald paa at stille Ændringsforslag.